

1973 JUL 24

NÉPSPORT

Heggyász 7
797.1

244

XXIX. 173. ♦ 1973 július 24.

TÖMEGSPORT

Víziparadicsom helyett csak friss levegő

Barangolás a Római-parton

„A főváros üdüléletének jelentős központja a Római-fürdőtől északra, a Duna mellett 5 km hosszúságban elnyúló Római-part, a szabad Dunán evezők, fürdőzők paradicsoma.” (Részlet az Útikönyvek — Budapest című kiadványból.)

elhelyezéstől függően — kettő-négyezer forint között változik.

— A Lidóban elhelyezett kétszázhusz hajó közül húsz-huszonöt olyan, amelyek két éve nem volt vízen — mondta Szekrényes Béla.

— A Sport, a Vadkacsa, a Hattyú, a Vörös Csillag csónakházakban közel háromszáz vízijárművet tárolunk. De ritka az a hétvége, amikor száz hajót vízre tesznek — tette hozzá Blankenstein Béla, a római-parti csónakházak vezetője, Egyesek talán csak azért tárolják kint a csónakot, hogy ily módon olcsón jussanak kabinhöz az egész idényben!

A túrázást — kajakozás, evezés — legjobb esetben az egyesületek, az intézmények szervezik, amint elmondták: rendszertelenül. A háromezer vízijármű lényegében kihasználatlan.

Rajtunk nem múlik

A Római-parton fürödni nem szabad, az evezés iránt kevés az érdeklődés. (Vagy talán rossz a szervezés és a propaganda? Szerintünk mind a kettő kifogásolható!). Mit csináljon hát az, aki beutaló nélkül, üdülés véget felkeresi a Római-partot? Szívjon friss levegőt, és napozzon! Mert másra aligha akad lehetőség.

— Higgyék el, rajtunk nem múlik! — mondta Szabados Mihály, a Sportlétesítmények Vállalat igazgatója. — Évenként kétfélmillió forintot fordíthatunk fejlesztésre. Egy új csónakház megépítése tízmillióba kerül. A rendelkezésre álló összeg még arra is kevés, hogy a meglévő létesítményeket karbantartsuk.

Különböző manőverekre volt szükség, hogy a fentiek ellenére megépíthették az új létesítményeket: a Vörös Zászló és a Vörös Csillag csónakházakat, az udvaron sportolásra alkalmas területekkel.

— Saját erőforrásból többre nem telik — kesergett az igazgató. — Úgy gondoljuk azonban, hogy a Római-part szépsége, fővároshoz való közelsége megérvé a nagyobb támogatást. Ahogyan a Velencei-tó, a Balaton, a Duna-kanyar fejlesztését intéző bizottság irányítja, ide is elkélne valami hasonló egyesülés. Megoldhatnánk közösen a víztisztítást, az evezőspark-kihasználást. Valóban üdülétparadicsommá fejleszthetnénk a Római-partot!

V. Gy.

— Valamilyen vízijárművet szeretnék bérelni — lépett Tolnay László autószerelő Szekrényes Béla csónakmester elé a „Lidó” csónakházban.

— Milyet óhajt? Palánkoshajót vagy kajakot?

— Kétpárevezős palánkoshajót!

— Fizessen be az irodában napi negyvenöt forintot és máris viheti, tetszés szerinti időre.

A fiú meglepődött! Egyrészt, hogy ilyen könnyen jutott vízijárműhöz, másrészt az olcsóságon. Őszintén szólva, mi is elcsodálkoztunk.

— Hja, kérem az idén a kevés csónak is sok — mondta Szekrényes Béla. — Pedig az egész Római-parton csak nálunk bérelhető kajak és palánkoshajó. Tizenöt darab van belőlük, mégis örülünk, ha a hétvégén mind elkel.

Paradicsom?

A KÖJÁL — többszöri vizsgálatok alapján — megállapította: a Római-part mentén a dunai víz szennyezettsége a tűrhető értéket annyira meghaladta, hogy a fürdőzés veszélyezteteti az egészséget. Javaslataikra betiltották a strandolást az egész partszakaszon!

Az üdülők közül összesen négy-öt rendelkezik fürdésre, úszásra alkalmas medencével, ezeket viszont csak a beutaltak használhatják. A „fürdőzők paradicsomában” tehát a hűsölni vágyók felkereshetik a római, a csillaghegyi és a pünkösdfürdői strandokat. Az első befogadóképessége véges, az utóbbiak viszont távol esnek a belvárostól.

Marad tehát az evezés!

Kihasználatlanul

Az üdülők lehetőségeit nem vizsgáltuk, hiszen azok zárt egységek, s általában jól felszereltek. Az egyesületek, az intézmények, s a „maszekok” a Sportlétesítmények Vállalat tizenöt csónakházában bérelhetnek kabint vagy vetkőzőszekrényt — ha valamilyen vízijárművel rendelkeznek. A vállalat három-ezer „hajó” elhelyezését biztosítja. A bérletdíj — típustól és